

Σε μεγάλωσα με τόσο κόπο
Με αγάπη, με δάκρυα και πόνο
Ένα σπίτι μικρό σ' έναν δρόμο στενό
Μια φτωχή γειτονιά μες στον κόσμο
Απ' το πρώτο σου κλάμα στο πλάι σου
Στη ζωή μου, μικρέ, καλώς όρισες
Κι έγινα μάνα για 'σένα κι αυτός ο πατέρας που ποτέ δε γνώρισες
Βασανισμένη ψυχή, βασανισμένο κορμί
Δούλευα από το πρωί, γύρναγα σπίτι το βράδυ αργά, τίποτα μη σου λείψει
Κι ας το ξέρω πως όσα σου έδωσα ίσως σου ψάνηκαν λίγα
Μα σ' το ορκίζομαι, μάτια μου, αυτά ήταν που μπόρεσα, αυτά ήταν όλα όσα είχα
15 τα χρόνια σου κι ένα βράδυ τη πόρτα θα κλείσεις
Απόψε στο σπίτι το νιώθω πως δε θα 'ρθεις, περιμένω ως αργά να γυρίσεις
Σε μαγέψαν οι φίλοι σου, οι κακές οι παρέες και οι καταχρήσεις
Μια καινούρια ζωή, ένα νέο αδιέξοδο, ένα ψέμα που θες να το ζήσεις
Στο σχολείο έχεις μέρες να πας
Στα τηλέφωνα δεν απαντάς
Βγαίνω έξω στους δρόμους, ρωτάω τους αγνώστους
Βλέπω εσένα μες στο πρόσωπό τους
Έχεις μήνες να φανείς, έχω μήνες να μάθω ένα νέο κι εγώ κουβαλάω στην ψυχή μ
ου το πρώτο σου κλάμα
Και το γέλιο σου το τελευταίο
Το τηλέφωνο θα χτυπήσει, θα μου πούνε τα νέα τα κακά
Χειροπέδες στα χέρια σου, σύλληψη λίγες μέρες μετά
Φυλακή στον Αυλώνα, τσιμεντένιο κρεβάτι και κάγκελα
Κι εγώ πίσω απ' το τζάμι να προσπαθώ να προλάβω να σου πω όλα 'κείνα που θα
'θελα

Γιατί η αγάπη είν' εδώ, περιμένει
Κι όσο θα λείπεις θα βαριανασαίνει
Η αγάπη της μάνας, αυτή που δεν μπορούν να δώσουν οι ξένοι
Γιατί ό,τι δεν μπόρεσε ο άνθρωπος, η αγάπη να ξέρεις μπορεί
Το σκοτάδι να πάρει απ' τα μάτια σου και κάθε λάθος σου να συγχωρεί

Περιμένω, περιμένω να περάσει αυτός ο χειμώνας, ξανά περιμένω
Το κρεβάτι σου σπίτι στρωμένο
Να μην είναι ξανά τσιμεντένιο
Στη ζωή σου τη δεύτερη, αγάπη μου
Δε θα υπάρχουνε μισή και φόβοι
Θα 'μαι 'κεί να σου δώσω όλα αυτά που δεν μπόρεσα να σου προσφέρω στην πρώτη
Κι ο χειμώνας θα 'ρθει κι η βροχή θα κοπάσει κι οι μέρες που θα 'ρθουνε
Θα μας βρούνε μαζί, στην καινούργια σου αρχή, και τα δυό σου τα μάτια θα λαμπ
ρουνε, μόνο
Μόνο τραγούδια στο σπίτι μας, μόνο τραγούδια και δάκρυα χαράς
Θα με μάθεις ξανά να ελπίζω, θα σε μάθω ξανά ν' αγαπάς

Γιατί η αγάπη είν' εδώ, περιμένει
Κι όσο θα λείπεις θα βαριανασαίνει
Η αγάπη της μάνας, αυτή που δεν μπορούν να δώσουν οι ξένοι
Γιατί ό,τι δεν μπόρεσε ο άνθρωπος, η αγάπη να ξέρεις μπορεί
Το σκοτάδι να πάρει απ' τα μάτια σου και κάθε λάθος σου να συγχωρεί

Γιατί η αγάπη είν' εδώ, περιμένει
Κι όσο θα λείπεις θα βαριανασαίνει
Η αγάπη της μάνας, αυτή που δεν μπορούν να δώσουν οι ξένοι
Μόνο τραγούδια στο σπίτι μας, μόνο τραγούδια και δάκρυα χαράς
Θα με μάθεις ξανά να ελπίζω, θα σε μάθω ξανά ν' αγαπάς